

DE CURAÇAOSCHE COURANT

Deel IX. ZATURDAG den 2den JUNY, 1821. N. 22.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Fiscalaat den 30sten Mei, 1821.

WAARSCHUWING.

DE Raad Fiscaal dezer en onderhoorige Eilanden ontwarende dat vele vreemdelingen welke verpligt zyn conform de Publicatie van den 13den February ll. zich ter Fiscalaat aantemelden hieraan niet voldoen, waarschuwt op spetiale last van Z. E. den Schoutbynacht Gouverneur als nog elk en een ieder in die termen vallende om deze aangifte te komen bewerkstelligen; zullende zyl: zich anders de serieuse gevolgen van hun gedrag te wyten hebben.

De Raad Fiscaal voornoemd.

I. J. ELSEVIER.

MANIFEST

Aan de inwoners van Venezuela, door den Veld Maarschalk Don Miguel de la Torre, Generaal en Chef van de expeditionaire armee van het vaste land, over de voortzetting van den oorlog.

(Het vervolg van onze laatste.)

" Barinas den 11den December 1820.

" MYN WAARDE VRIEND!—Het is drie of vier dagen geleden, dat ik hier gekomen ben, om een brigade van 2000 mannen, onder bevel van kolonel *Plaza*, op te rigten. De inwoners dezer plaats hebben, zoo als gy weet, een groot gebrek aan barakken en levensmiddelen; ik merk dit aan als onvermydelyk, om de troepen te verdeelen van Barinas af tot Lucia toe, langs de oevers van de St. Domingo. Ik zal deze troepen niet naar Apure overbrengen, alwaar zy een volstrekt gebrek aan brood zouden hebben; en ik heb daarom besloten, om een batallion in deze stad, onder commando van kolonel Plaza, te plaatsen, zoo wel om hem te stellen in het midden der lyn, welke door zyn leger bezet is, als voor de gemeenschap, welke met Guarane plaats zal hebben. De schending der wapenstilstand dienaangaande is van weinig beduidenis, want het verhindert niet de zekerheid der troepen van de vyfde divisie uwer armee; het is hetzelfde om een batallion meer of min te hebben hier of te Torunos of te Quebradarena. Deze stad daar en boven is eenige bescherming waardig, om zich eeniger mate uit derzelver oude ruine te herstellen, en eene zoodanige uitwerking kan alleen door middel van troepen, levensmiddelen, geld en een bekwame opperbevelhebber te weeg gebragt worden. Indien gy echter de plaatsing van een batallion, in deze stad, niet raadzaam oordeelt, geliet zulks aan kolonel Plaza mede te deelen, die bevel heeft hetzelve terstond te doen aftrekken.

" Laat ons thans van eene nog belangryker zaak spreken. Ik kan geene afgezanten naar Spanje zenden, tot tyd en wyl het congres te Cucuta vergaderd is, hetwelke plaats zal hebben in de maand January, want ik weet niet op welke voorwaarden het congress genegen zal zyn met het Spaansche gouvernement te handelen, waarover men onvermydelyk behoorde te raadslagen; en voor dat dit alles in werking konde gebragt worden, zouden wy tyd verspillen en vruchteloos onszelven uitputten, om troepen te onderhouden, welker getal aan beide kanten overtollig is

" Zoodanig een uitstel is tevens nadeelig voor ons, want indien met het ophouden van den wapenstilstand, onze zaken onafgemaakt bleven, dan zouden wy den oorlog weer moeten beginnen. Deze overweging doet my U verzoeken, om U by de Cortes te vervoegen, en by hen aan te dringen dat zy met spoed eene magt afvaardigen om hunne opperbevelhebbers hier te Venezuela het gezag te geven, met ons te handelen, en aan onze verschillen terstond een einde te maken. Gy zult bemerken dat het Spaansche gouvernement veel grooter voordeel zal behalen om met ons gouvernement hier te handelen, dan van onze afgezanten aldaar. Het is niet vreemd dat een gouvernement, het vermogen voor zich zelf wil behouden, om dat intewilligen, welke hetzelve aan geen van deszelfs afgezanten zoude wagen te vertrouwen. Het ware inderdaad vreemd, om in eene tegenstrydige rigting te handelen Het is met de zuiverste openhartigheid, dat ik U dit myn gevoelen mededeel, welke aan U vry staat, tot het beste doeleinde te regelen, overtuigd dat indien wy op den uitslag van onze zending zouden wachten, de zaak buiten gemeen uitgesteld zal blyven, en mogelyk niet zal afgedaan worden.

[Na een weinige pligtplegingen omtrent het aanstaande huwelyk van Morillo, &c. vervolgt hy dus:]

" Ik denk nu naar Cucuta wedertekeren, om de daarstelling van het congres te verhaasten, en de verschillen te regelen, die te Nieuw Granada en Maracaybo zouden kunnen voorvallen, aangaande den wapenstilstand, &c.

" BOLIVAR."

" Aan Don Pablo Morillo."

Het was zeer ligt te begrypen, dat, de door Z. E. den president voorgestelde nieuwe maatregels, tegenstrydig waren met den geest des wapenstilstands, en niet op eenen vasten grond berekend waren, om de onlusten van dit verwoeste land te stuiten; ook was het niet bezwaerlyk te onderscheiden, dat de rondborstigheid en opregtheid, welke het kenteeken van mynen voorganger geweest was, geheel ingewikkeld waren. Aan den andere kant, zoo onbeduidend als het schynen mogte, het stationeren van een batalion in de stad Barinas, was het toch een openlyke inbreuk van het 6de artikel van het traktaat, en ik behoorde niet, en konde ook niet afwyken van myne grondbeginselen, daardoor aan dit volk de minste aanleiding te geven om hieraan te twyfelen, en de vervulling van onze geratificeerde onderhandelingen bloot te stellen. Ik wilde niet afwyken van het spoor, door de geregtigheid aangewezen, noch zal het aan my haperen om de vrede te bevorderen, en ik zal tevens niet vergeten den geest welke aan den dag gelegd werd, in de ontduiking om afgezanten naar Europa te zenden. Ik beantwoorde Z. E. den president terstond, als volgt:

[De brief hierin bedoeld, was gedagteekend Caracas, 24sten December 1820, en meldt onder anderen:]

"Ik bemerk het geen U aangedrongen heeft tot de noodzakelykheid, om een batalion in de stad Barinas te plaatsen, onder het bevel van kolonel Plaza, als zynde onvermydelyk door de omstandigheden van het land. Gy weet zoo wel als ik, heel veel, dat de inwoners na zulk eenen verwoestenden oorlog, vreezen moeten, en daar deze zoo gewenschte wapenstilstand, het vertrouwen, dat ten eene maal verloren was, beeft doen herleven, is het hoogst noodzakelyk, om hetzelve te ondersteunen, vaster te maken, en alle mogelyke kracht by te zetten Het volk dat onder ons gouvernement staat, zal opmerkzaam worden, wanneer denzelven eenigzins verbroken wordt, welke breuk zy zeer vergrooten zouden, en als een beweegreden van wantrouwen aanzien, eene reden die zekerlyk vreemd is aan onze gevoelens, zou ten onregten aan hunnen kant geopend worden, hetwelke smartelyk zyn zou, voor my, zoo wel voor het ongenoegen, het welke eenige verdenking ofschoon ook onregtvaardig, U moge veroorzaken, als om de noodzakelykheid onder welke ik staan zoude, om aan het onregt van deze denkwyze gezag te geven, gy stemt met my overeen, hoe gewigtig de staat eene bevelhebbers is, die niet alleen wel moet handelen, maar ook omzigtig moet zyn, hoe en op welk eene wyze hy wel moet handelen.

" Ik heb daarom gedacht, dat het noodzakelyk ware, om aan kolonel Plaza, de noodwendigheid te doen blyken, tot de terugtrekking zyns batalions in de stad Barinas, die troepen alleen te laten, welke door den wapenstilstand zyn bepaald.

[Aangaande de afgevaardigden meldt hy:]

" Geloof my, myn vriend, het vertrek van uwe afgezanten, om met een gouvernement zoo regtvaardig en liberaal als er ooit een was, te handelen, is hoogst noodzakelyk. Deze mannen zullen te Madrid meer in een' dag kunnen verrigten, dan wy hier in eene maand, terwyl het zeker is, dat er alsdan geen tyd, hoe kort dezelve ook zy, hierdoor zoude verloren zyn, wanneer de afgezanten zelfs van hier in het midden van February vertrekken, zouden zy zoo veel tyd niet noodig hebben, als daartoe zouden moeten gebruikt worden, om volstrekte magt van het gouvernement te verzoeken, voor dat dezelve toegestaan konde worden, en derzelver toestemming aan my is bekend gemaakt."

[Hier volgt de officieele afvaardiging aan kolonel Plaza, hem verzoekende om met zyn batalion van Barinas aftetrekken.]

Op dezen tyd kwamen Don Joseph Santorio, en Don Francisco Espelius, de eerste zynde brigadier, en de laatste kapitein, alhier van Europa aan, door den koning benoemd voor de bevrediging van Venezuela; als mede Don Thomas Urrecha, en Juan Barry, de eerste zynde bevelhebber van een linie schip, en de laatste kapitein van een fregat, voor de bevrediging van het nieuwe koningryk van Granada.

Ik wenschte niets meer dan Z. E. den president, de inwoners van dit land, en de geheele wereld dadelyke voorbeelden te verschaffen, van de opregtheid en goede trouw welke in myne raadsvergaderingen heerschen, en van myn onveranderlyk besluit om de vervulling van het traktaat te Truxillo te bewerkstelligen. Met dit oogmerk vaardigde ik kolonel Don Antonio van Halen af met het volgende, onder myne vorige communicatien.

[Deze communicatie is ook gedagteekend Caracas, 24sten December 1820, en na de bekendmaking van het vertrek van generaal Morillo luidt dezelve aldus:]

" Kort na zyn vertrek, kwamen te La Guayra aan de oorlogs vaartuigen, welke hier verwacht werden, om die gene aftelossen, welke hunne station te Puerto Cabello hadden, namelyk: de fregatten Viva, en Ligera, een oorlog sloep de Arethusa, en de brikken Hienna, en Hercules, met eene groote hoeveelheid levensmiddelen, eenige wapens en ammunitie, maar geen enkel soldaat."

[Veder meldt hy den aankomst van de vier afgezanten, &c.]

De afgezanten van Z. M. waren bezield met dezelfde gevoelens en bestuurd door dezelfde grondbeginzels als ik, zy konden van dezelven niet afwyken, of om de orders van het gouvernement van het Spaansche volk, voorby te gaan. De geest van geregtigheid, van opregtheid, en van vrede, welke hetzelve zoo hoog kenschets, ten dien einde verkreeg luit. kolonel van Halen bevel, om de brenger van de volgende brieven te zyn.

[De brief van Josef Sartorio, en Francisco Espelius, gedagteekend 24sten December 1820, na over het voorwerp hunner zending gesproken te hebben, volgt aldus:]

" In de 13de artikel van de constitutie, wordt gemeld, er eene zeemagt van Europisch Spanje te verwachten is. Dezelve is aangekomen, en wy haasten ons dit aan U bekend te maken, en tot bewyzen van onze opregtigheid by te voegen, U te berigten dat dezelve uit twee fregatten, Viva, en Ligera, de korvet Arethusa, en de brikken Hienna, en Hercules, bestaat, benevens 4 transportschepen, geladen met eene groote hoeveelheid levensmiddelen, en eenige ammunitie, maar geene troepen.

" Ingevolge dezen aankomst, zullen alle de vaartuigen voormaals op deze station, en het kleine eskader van Puerto Cabello, van hier terstond naar andere plaatsen verre van de kust vertrekken.

" In het fregat Viva kwamen met ons twee andere commissarissen, bestemd naar Carthagena, met oogmerk om het nieuwe koningryk van Granada te bevredigen, maar ten gevolge van het traktaat van den wapenstilstand, en ook wyl uwe excellentie opperhoofd van dat land is, hebben wy goed geoordeeld, dat hun optogt naar dat land overtollig zoude zyn, en besloten dat zy in deze hoofdstad zouden verblyven.

" Twee andere commissarissen zyn ook in hetzelfde vaartuig gekomen, om de bevrediging van Peru te bewerkstelligen, en hun oogenblikkelyk vertrek naar dat land, is zeer belangryk om de rampen die dit gewest bedreigen af te weren. Zy zyn op het punt om naar Carthagena te vertrekken, alwaar zy zich begeven om hun overtogt te bevorderen, zonder bevel om naar deze havens terug te keren.

" Wy zyn door een gevoel van billykheid en wysheid aangedrongen, dat commissarissen door de beide partyen naar Spanje zouden gezonden worden, ten einde eene vrede te sluiten, naar welke zoo vurig verlangd wordt, door een volk dat beter lot verdient; vervuld met eene billyke hoop, en bezield met dezen geest, hebben wy besloten, dat Don Francisco Genzales de Linares, en Don Pedro Josef *Migures*, door het volk benoemd, hunne reis dadelyk zullen aanvaarden in een korvet van de oude station, die tot dat einde gereed gemaakt is. Wy zullen blyde zyn, indien het uwe excellentie behaagt, uwe commissarissen te bevelen, gebruik van deze gelegenheid te maken, en in welk geval zy zich naar hier moeten begeven, om zamen met de onze in te schepen, en daarbenevens de wereld die reeds bekend is met onze goede trouw te verzekeren, van de opregtheid der gedenkwaardige zamenkomst te Santa Anna.

" Wy wachten met angst op het oogenblik, wanneer onze commissarissen, en die van U. E. hunne eisschen zullen voordragen, in tegenwoordigheid van eene regering, wier grootmoedigheid en regtvaardigheid nog niet naar waarde kan geschat worden," &c. &c.

[Hier volgt den last van Thomas de Urrecha, en Juan Barry, gedeputeerden voor Nieuw Grenada, gedagteekend den 26sten December 1820, dit herhaalt de beweegreden van hun verblyf te Caracas, enz.]

(Het vervolg hierna.)

THEATRE.

DE Werkende Leden, of Amateurs, van de Liefhebberij Komedie, onder den zinspreuk van "*On fait ce qu'on peut, et pas ce qu'on veut,*" brengen mits dezen ter kennisse van de Heeren Leden Intekenaren, dat zy op aanstaande Maandag den 4den Juny een aanvang zullen maken, door de representatie

VAN

LE MEDECIN MALGRÉ LUI.

Blyspel.—In drie Bedrijven.

GEVOLGD DOOR HET NA STUKJE,

LE SOURD ET LE BEQUE.

Blijspel.—In een Bedrijf.

Zullende de Deuren geopend worden te zes uren, en de Scherm geligt te zeven uren. De Billetjes met Designatie van de plaatsen der Leden en Dames, volgens loting, zullen by tyds, vóór den Speeldag worden toegezonden. De Billetjes voor Bezoekers, zullen by de Directeurs te bekomen zyn, tot ten minste een uur voor het openen der deur, zullende daarna, geen Billetjes voor de zoodanige te verkrygen zyn.

NB.—De Leden die als nog niet voldaan hebben aan hun Entré Geld en Contributie, worden indachtig gemaakt aan het Artikel 20 van het Reglement.

Den 25sten Mei 1821.

Fiscaal's Kantoor, den 1sten Juny 1821.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 16, en
De Ronde Broden 17 oncen.

Op pæne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 1sten Juny 1821.

TOT narigt van Heeren Kooplieden, Scheeps Kapiteins en Schippers, dient dat de Timmerwerf, laatst aan de Weduwe John van der Meulen toebehoord hebbende, thans gecontinueerd wordt onder de firma van H. van der Meulen & Co.

Men zal zich steeds bayveren, door het bezigen van goede ervarene werklieden, eene prompte bediening en de matigheid der pryzen, het vertrouwen intewinnen van de genen, welke deze Werf zouden willen begunstigen.

Op dezelve is voorhanden: eene schoone party groote en kleine Spieren, Scheeps Inhouten van allerlei aard, benevens Kaps, Pitsh en Yellow Pine Planken, &c. &c.—allen tot civile pryzen.

Den 1sten Juny 1821,

PUBLIEKE VERKOOPING.

DIVERSE Drooge Goederen, Zyden, &c. van dezelfde zoort als zulke, die reeds op den 24sten en 29sten van verledene maand zyn verkocht geworden, zullen door den ondergeteekende, voor rekening van wien het mogte aangaan, tegens aanstaanden Vrydag den 8sten deser, ten 10 uren des voordenmiddags, in het boven Pakhuis van de Heeren BING & JUTTING, verkocht worden. De condities zullen ter plaatse der verkooping worden bekend gemaakt.

A. D. MEZA.

June 1, 1821.

PUBLIC VENDUE.

SUNDRY Dry Goods, Silks, &c. of a similar discription as those desposed of on the 24th and 29th of last month, will be sold by the undersigned, for account of whom it may concern, at the Upper Stores of Messrs. BING & JUTTING, on Friday the 8th instant, at 10 o'clock *a. m.* Terms of payment to be made known at the time and place of sale.

A. D. MEZA.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MEI.

26. cano El Carmen, Silva, La Guayra
28. bark Helena, Eltino, Coro
golet Beauty, Van Starckenborgh, dito
—— La Grande Louise, Leclere, St. Domingo
30. —— Juanita, Heytman, Puerto Cabello
—— Paket, Clark, St. Thomas

JUNY.

1. bark Union, Castro, Aruba
golet Eliza, Turner, Jamaika

UITGEKLAARD—MEI.

25. golet Harmony Hall, Penso, Spaansche kust
26. bark Mercurius, Walter, St. Thomas
golet Theodora, Simon, Spaansche kust
—— Rita, Chirino, dito
—— Twee Vrienden, Dupuy, Porto Rico
—— Josefa, Gilbert, Spaansche kust
30. —— St. Helena, Correy, Philadelphia
—— Alexandria, Coolman, Aruba
bark Alexander, Sibilly, Cuba

By eene aankomst van Maracaybo, is men al hier berigt geworden, dat die slaven, welke on langs met de loots boot van hier ontvlugt zyn in die plaats aangehouden zyn geworden; en wy vernemen, dat het bestuur van Maracaybo, slechts wacht naar den aankomst van een persoon, welke volmagt heeft om hen terug te eischen, ten einde hen weder naar dit eiland over te brengen.

Z. M.'s brik de Merkuur, kapt De Quertel, zeilde Dingsdag morgen vroeg, naar Puerto Cabello en La Guayra.

Daar wy in onze laatste voorloopig gemeld hebben, dat Caracas weder in handen van den Spaansche generaal Morales gevallen was, hebben wy de bevestiging hiervan ontvangen op ll. Woensdag van Puerto Cabello; de brieven evenwel, welke deze gebeurtenis behelsen, zyn zeer uit een loopend, aangaande deze omstandigheid, sommigen derzelver berigten, dat hy de stad binnen trok zonder eenigen tegenstand, en in dezelve slechts weinige vrouwen en kinderen vond, welke volgens een' anderen brief, gedood werden, doch wy hopen uit gevoel van mensche lykheid, dat dit berigt onwaar of overdreven zal zyn.

Het volgende is een uittreksel der onderscheidene brieven, welke men hier ontvangen heeft, gedagteekend van Puerto Cabello, den 29sten Mei 1821:

"*Myn waarde vriend en landsman.*—Ik kan U berigten, dat de generaal Morales, Caracas op den 26sten ll. binnen getrokken is, na een hevig gevecht met den vyand te Cocuisas gehad te hebben, in hetwelke ruim drie honderd man nen van hun gekwetst en gedood zyn; na bezit genomen te hebben van de hoofdstad, trok hy dadelyk op La Guayra aan, met oogmerk om den vyand geen tyd te laten, om by zee te ontsnappen; hunne magt aldaar beliep 500 man, welke tot de divisie van Bermudas behoorden, die de nadering hunner tegen party bemerkende, dadelyk op den aftogt bedacht waren, maar zy werden vervolgt door 600 mannen, en men dacht dat deze hun den aftogt zouden afsnyden."

Andere brieven voegen er by, dat Paez met zyne divisie voorgerukt is, van Calabozo tot La Villa de Cura, omtrent twee dagen marsch van Caracas, en dat generaal Bolivar tusschen St. Carlos en Valencia was. Men maakte even wel geen melding van de divisie van den Spaanschen generaal en chef La Torre, maar zeker is hy in de nabuurschap van Paez en Bolivar.—Indien deze berigten naauwkeurig zyn, moet men besluiten, dat er waarschynelyk een' beslissenden slag tusschen de partyen staat plaats te hebben.

Een brief gedagteekend *Maracaybo*, 18den *Mei*, meldt dat het congres op den 6den van die maand in Rosario de Cucuta ingehuldigd werd; en de Heer Nariño tot vice president ad interim van Columbia benoemd was.

Een prospectus tot de uitgeving van een week blad, getiteld Correa Nacional, is te *Maracaybo* afgekondigd.

Een heer laatstelyk van de kust aangekomen, heeft ons met het volgende berigt der magten van de Columbianen bekend gemaakt;

Divisie van generaal Bolivar—1 battallion Grenadiers—1 do. overwinnaars van Bayaca—regiment van Barcelona—do. van Tunja—do. van Bargas—do. van Bogota, elke gerekend op 1000 man sterk, behalve ruitery, welkers getal onbekend is.

De divisie van Paez, bestaat uit 3000 man kavallerie, en 1500 infanterie, onder deze laatste zyn er 700 Engelschen.

Het bulletin No. 3 van de armée die tegen Coro is opgetrokken, en hetzelve op den 11den *Mei* zonder eenig verlies aan de zyde van de Independenten ingenomen heeft, meldt dat luit. kolonel Ychauspe, die naar de binnenlanden is gevlugt, terug gekeerd was met zyne divisie van 250 mannen, om de zaak van Columbia te om helzen.

De volgende artikelen waren in de stad gevonden op den tyd der inneming, als: 680 geweren, 830 lanzen, 50,000 patronen, 5000 geweer kogels, 138 kardoezen van 4 en 8 ponden, 335 vuursteenen, 20 stukken geschut van verschillende grootten, 4 do. te La Vela, en 200 militaire pak kleederen.

"Proclamatie van generaal Urdaneta, aan zyne medekrygslieden, by den aanval van Coro.

"*Soldaten!*—De stad van Coro, die gy zult gaan bezetten, is een van die, welke het departement van Venezuela in de groote republiek van Columbia uitmaakt. Deze plaats, welke tot hiertoe getrouwelyk de agenten der tiranny gediend heeft, is reeds ontruimd, en aan de bescheidenheid van onze wapens overgelaten. De Spaansche regering heeft ter belooning voor hunne gewigtige diensten de ellende der inwoners van Coro verzegeld, door de ondermyning van het kruidhuis, dat door de uitbarsting, tallooze gebouwen vernield, en onder de inwoners verwoesting veroorzaakt heeft.

"*Soldaten!*—De inwoners van Coro zyn onze broeders, wy moeten hunne tranen droogen. Het is door uw gedrag dat gy de verwytingen die uwe vyanden in hunnen vlugt op uwe namen achter gelaten hebben, moet uitwisschen. Laat alle gevoel van wraak, in dat van vriendschap veranderen, en laat de herinnering van de bittere smarten welke deze stad U veroorzaakt heeft, van U verwyderd blyven. Laten de inwoners van Coro, de vriendelyke behandeling van U ontvangen, welke zy behoort ontvangen te hebben van hunnen gewezenen meester.

"*Soldaten!*—Gy weet dat plundering en alle andere soort van kwelling aan de inwoners, strengelyk verboden is. Geen individueel van de divisie bezit het regt zich eens ander eigendom toe te eigen. De gene die zich aan deze overtreding schuldig maakt, in dit artikel van de algemeene proclamatie aan de armée schendt zal wie hy ook zy, strengelyk gestraft worden.

"RAFAEL URDANETA"

Wy hebben gunstiglyk ter leen ontvangen, eenige dagbladen van de Orinoco Courier tot den 21sten April. Dat van den 14den berigt, de inneming van Lima, na eene schitterende overwinning behaald te Uri, door de troepen onder generaal San Martin, over de Spaansche armée, onder de onderkoning Pezuela, in welke slag deze laatste 1000 man aan dooden, en 1600 gevangenen verloor, waaronder een generaal, waarschynelyk de graaf Oreily.

Datzelfde dagblad beheist de volgende aanmerkingen op de proclamatie van generaal La Torre, welke de verbreking van den wapenstilstand, en de hervatting van den oorlog, alleenlyk aan de Independenten toeschryft:—"Generaal La Torre schynt te vergeten wat over zyn gansche grondgebied, en onder zyne onmiddelyke toezigt, is gebeurd: de velden van Barinas verbrand; in de valleien beneden de winds van Caracas, zyn de huizen door Don Bernardo Ferron in brand gestoken; de beraamde verwoesting van Copira insgelyks door brand; het op onthoud van de oorlogs vaartuigen op de oude station by den aankomst van die gene van het schiereiland, de toelating van overloopers, als in het geval van luit. kolonel Pedro Carbonel, die naar Cumana vlugte, van daar naar Caracas, waar hy toegestaan werd zyn reis naar Spanje te vervolgen. De bedoelde aanslag op het leven van generaal Paez door Vallasana, door aanzetting der Spanjaarden, zyn daden welke afleen bewyzen, dat *de wapenstilstand striktelyk is waargenomen geworden niet door de koningsgezinden.*

"Het gouvernement van Columbia heeft den wapenstilstand niet verbroken, maar heeft denzelven doen ophouden, niet door vreemde voorwendsels gelyk La Torre het noemt, maar door beweegreden welke zeer regtvaardig en billyk zyn: zulke als: de bezorging van de arméen van de geheele republiek, wier verwoesting het geliefste voorwerp onzer vyanden zyn, door middel van een nieuw uitstel en verschuiving, en geheim bedrog, gesmeed door eene verfynde boosheid.

"De tegenwoordige Cortes kleven standvastiglyk het stelsel van de voorgaande aan, en van alle de gouvernementen, die Spanje gehad heeft, en wanen nu Columbia met dezelfde hoogmoed en verachting te behandelen, gelyk derzelver monarches, gedurende de eeuw der overwinning, gedaan hebben. "Bied hen aan" zeiden zy, "aan hunne generaals, aan hunne kapitein generaals—bied hen aan de constitutie en houd hen in twyfel, met te zeggen, dat het niet in uwe magt staat, om hunne onafhankelykheid te erkennen. De koning zal hetzelfde doen; en indien de Amerikanen zoo gek zullen zyn, zich op ons te beroepen, zullen wy hen zeggen, dat het buiten ons vermogen is, hen te voldoen, zynde tegen het belang van het Spaansche grondgebied." De ondervinding heeft ons geleerd omzigtig te zyn, en te myden, om in hunne strikken te vallen. Het in wapen roepen door den president en verlosser is geheel bestaanbaar met de order der tyden, omstandigheden en voorzigtigheid, en daar wy in alle gevallen, met het ophouden des wapenstilstands onzen toevlugt tot den oorlog moeten zoeken, behoeft generaal La Torre niet verbaard te zyn, wanneer de vyandelykheden eene maand vroeger beginnen.

"Het is niet de onbedarbzame handelwyze van generaal Bolivar, die de ongelukkige gevolgen van den oorlog onregtvaardiglyk op een land brengt, wiens verwoesting het meesterstuk der Spaansche wreedheden is, maar het is de onbestendigheid, de dwaasheid, en de verbindheid van de Cortes, die hun eigen belang over het hoofd zien. Hadden zy opregtiglyk naar vrede gewenscht, zouden zy niet de laatst aangekomene afgezanten Sartorio en Espelius gevolmagtigd hebben, om dezelve te bewerkstelligen, door de erkenning van de onafhankelykheid? Tegen wie anders, daarom, zal de verlichte wereld zynen uitspraak doen, dan tegen de bewerkers en instandhouders der ellenden, welke zoo onbeschaamdelyk aan het gouvernement van de republiek toegeweten worden.—Indien de belangloosheid en edelmoedigheid, waarvan generaal La Torre zoo veel gewag maakt, betrekkelyk waren op vorige tydperken, zoude dezelve lagchen veroorzaakt hebben; indien hy op onze tyden zinspeelt, alle de iedele edelmoed van Spanje, is niet anders dan aanbieding van vergiffenis en eene constitutie, welke niet geschikt is, zelfs voor het gouvernement van het vaste land, zoo volmaakt als het is, sluipen er toch onder, dwalingen en mishandelingen, welke reeds gevoeld worden door de wyze mannen van alle landen. Het geduld en de goede trouw der Amerikanen is op de strengste proef gesteld, en zal generaal La Torre niet begrypen, dat zyne belydenis van de Spaansche belangloosheid en edelmoedigheid, in onze ooren als iedele en niets beduidende bewoordingen klinken, waardoor hy tracht de onnozele en ligtgeloven te verschrikken?

"De redenen, welke aanleiding gegeven hebben tot de verbreking van den wapenstilstand aan de zyde van den president verlosser, zyn duidelyk en stellig. Indien, gelyk onze vyanden beweren, dat de eer der inwoners van Caracas daarin betrekking heeft, moeten deze laatsten zichzelven geluk wenschen met den verhevenen overeenkomst, welke plaats had op den 19den April 1810 . . . inwoners van Caracas! uwe stad was de wieg der vryheid van Venezuela. Het is byna acht jaren, dat uw heilige grond, door de wrede volken van het schiereiland ontheiligd werd, die over U getiraniseerd hebben. Hoe lang zult gy dit schandelyke juk verdragen? Zult gy niet ten laatsten pogen hetzelve af te werpen?"

In het dagblad van den 21sten April berigt het overlyden van den vice president van Columbia, Don Juan German Roscio, op den 9den *Maart* in de stad van Rosario de Cucuta; en de bitterste smaart, die gevoeld werd, voor het verlies van dien vermaarden geleerden en eerlyken staatsman, van dien verhevenen patriot en deugzamen burger.

De Eliza, kapt. Turner, van Kingston, Jamaika, kwam gisteren alhier. Op Donderdag avond werd de Eliza, ten oosten van dit eiland, gejaagd, door twee schoener, welke veronder-

zeeld worden, kapers te zyn; zy ontvlugte hen door dat zy sneller zeilt.

De dygbladen, door de Eliza aangebragt, zyn tot den 21sten Mei; benevens Europeesche nieuwspapieren tyt den 30sten Maart. Gevolgelyk zyn zy. op 11 dagen na, niet zoo jong als die tydingen, in onze laatste aan onze lezers medegedeeld.

Generaal Morillo kwam op den 11den Maart te Londen aan, van daar ging hy naar Parys; en na een kort verwyl aldaar, stond hy zyne reis naar Spanje te vervolgen.

Op den 4den January ontstond er aan de Kaap de Goede Hoop, een geweldige storm, welke vele schade aan de vaartuigen, in de Tafel Baai, toegebragt had.

Wy denken het zeer waerschynelyk, dat er twee omstandigheden uit den tegenwoordigen oorlog aan het vaste land zullen ontstaan, indien dezelve eenigen tyd lang bleef aanhouden. De eene eene ontroning van Ferdinand van Spanje, en de andere een militaire opstand in Frankryk. Alle brieven uit de hoofdstad van Frankryk melden de ontevredenheid der militairen, en van hunne gereedheid om van elk toeval gebruik te maken, om het juk van de Bourbons afteschudden. Aangaande de Spaansche monarch zyne herhaalde schending zyner eeden, zyne talryke zamenzweringen tegen de Constitutie, die hy bezworen heeft te handhaven, on de sterke en welgegronde verdenking, dat hy in geheime connectie staat met Oostenryk, en hare medeschuldigen in den aanval op Napels, zullen, vermenen wy, hem weldra naar eene gevangenis of schavot geleiden.—(*Bermingham Mercury*.)

OVERLEDEN—Op den avond van laatstleden Maandag, in 't vyf en veertigste jaar zyns ouderdoms, luitenant J. Scates, voormaals van de 7de W. I. R. en eenigen tyd geleden kommandeur van de Apostles Battery te Jamaika, welke post hy nedergelegd had, om zich alhier voor zyne gezondheid te komen nederzetten. Zyn overblyfsel is op zyn landgoed ter aarde besteld, waarby zyne vrienden en bekenden tegenwoordig waren.

Op Donderdag morgen kapitein Krapf, van het 28ste Batallion Jagers. Hy werd met militaire eerbewyzing, op het Roomsche Kerkhof, aan de Overzyde, begraven.

By an arrival from Maracaybo accounts have been received here of the detention of the slaves at that place who lately eloped from this island in the pilot-boat; and we understand that the authorities of Maracaybo only wait the arrival of a vessel, with a person empowered to claim them, in order that they may be restored and conveyed back to this island.

His Majesty's brig Mercury, capt. De Quartel, sailed early on Tuesday morning for Puerto Cabello and La Guayra.

As we anticipated in our last, Caracas has again fallen into the hands of the Spanish commander, general Morales. This intelligence was received here on Wednesday from Puerto Cabello; the letters themselves, however, are at variance as to the manner in which he took possession of the capital, some of them assert that he entered without the smallest opposition, and found in it only a few women and children, which another letter states he put to death; this latter circumstance, although not improbable, we hope, for the sake of humanity, is exaggerated.

The following is an extract of one of the various letters received, dated Puerto Cabello, 29th May, 1821.

"*Esteemed friend and countryman.*—I have to acquaint you that general Morales entered Caracas on the 26th inst. after a smart action with the enemy at the Cocuises, in which they lost in killed and wounded upwards of 300 men; after taking possession of the capital he immediately marched down to La Guayra, in order not to allow the enemy time to escape by sea; they amounted only to about 500 men, belonging to Bermudas' division, who on perceiving our approach made good their retreat, but were pursued by 600 men, and it was thought they would be able to cut them off."

Other letters add, that Paez, with his division, had pushed on from Calabozo to La Villa de Cura, about two days march from Caracas: and that Bolivar was between San Carlos and Valencia. No mention whatever is made of the division under the Spanish commander in chief, general La Torre, but he must be in the vicinity of Paez and Bolivar, if these accounts be correct, we cannot but conclude that a desperate, and probably a decisive conflict is on the eve of taking place.

A letter dated Maracaybo, 18th May, mentions that the Congress was installed on the 6th of that month in Rosario de Cucuta; and that Señor Nariño had been appointed vice president ad-interim of Columbia.

A prospectus for publishing a weekly newspaper, entitled Correa Nacional, has been issued in Maracaybo.

A gentleman, lately arrived from the Main, has furnished us with the following statement of the Columbian forces;

Division of general Bolivar—1 batt grenadiers—1 do. Conquerors of Boyaca—regt. of Barcelona—do. of Boyaca—do. of Tunja—do of Bargas—do. of Bogota, each computed, on an average, to be 1000 strong, independent of cavalry, whose numbers were not known

Division of general Urdaneta—1 batt. rifles and infantry, about 1200 strong—1 regt. of lancers, composed of 800 men—and 2 squadrons of Cavalry

The division of Paez consists of 3000 cavalry, and 1500 infantry, among the latter are 700 Englishmen.

The bulletin No. 3 of the army of operations against Coro, which was taken on the 11th May, without any loss by the Independents, states, that lieut. colonel Ychauspe, who had fled to the Interior, returned with his division of 250 men to embrace the cause of Columbia.

The following articles were found in the city at the time of its capture: 680 muskets, 830 lances, 50.000 musket cartridges, 5000 musket balls, 138 gun cartridges of 4 and 8 pounders, 335 flints, 20 pieces of cannon of various sizes, 4 do. at La Vela, and 200 military suits.

"Proclamation of general Urdaneta, to his fellow-warriors on the invasion of Coro.

"*Soldiers,*—The city of Coro, which you are about to occupy, is one of those which form the department of Venezuela in the vast Republic of Colombia. This place which has hitherto faithfully served the agents of tyranny, is already evacuated, and at the discretion of our arms. The Spanish rulers, in reward for their momentous services, have sealed the wretchedness of the inhabitants of Coro, by undermining the powder house, which in its explosion, has carried away numberless edifices, and dealt destruction among their innocent inmates

"*Soldiers!*—The inhabitants of Coro are our brethren, we must dry up their tears; it is your conduct which must efface the imputations left upon your names by the foe in their flight. Let every sentiment of vengeance be converted into that of friendship, and cast off the remembrance of the keen pangs which this city has inflicted on the republic: let the people of Coro receive from you the sweet and cordial treatment which they ought to have enjoyed under their late master.

"*Soldiers,*—Plunder and all other species of vexation to the inhabitants, are forcibly prohibited; no individual of the division possesses the right of taking an others property. Whosoever is guilty of this trespass, in violation of this article, and of the general proclamations to the army, shall be punished with the greatest severity. RAFAEL URDANETA."

A file of the Orinoco Courier, to the 21st of April, has been obligingly lent us. The paper of the 14th mentions the capture of Lima, after a signal victory obtained at Uri, by the troops of general San Martin, over the Spanish army, under vice-king Pezuela, where the latter lost 1000 slain, 1600 prisoners, and among them a general of distinction, probably the count of Oirelly.

The same paper also contains the following remarks on the proclamation of gen. La Torre, which ascribe to the Independents alone, the breach of the armistice, and the resumption of hostilities.

"General La Torre seems to forget what passes throughout the territory, and under his immediate inspection; the fields of Barinas is conflagrated—in the valliesto the windward of Caracas, the houses set in flames by Don Bernardo Ferron—the projected destruction of Copira by fire—the non-releasing of the vessels of war on the old station, on the arrival of those from the Peninsula—the admission of deserters, as in the case of lieut. colonel Pedro Carbonel, who fled to Cumana, and thence to Caracas, where he was permitted to proceed to Spain—the intended attempt against the life of general Paez by Villasana, through the suggestion of the Spaniards, are facts which prove that *the armistice has not been religiously observed by the Royalists.*

"The government of Columbia has not infringed the armistice; but has suspended it, not by strange pretexts as La Torre calls it, but by a cause most just and obligatory, such as the preservation of the army and of the whole Republic, whose ruin is the favorite object of our enemies, by means of new respites and procrastinations, and latent deceit forged by a refined malignity.

"The present Cortes, constantly adhering to the system of the preceding ones, and of all the governments which Spain has had, pretend this day to treat Columbia with equal pride and scorn, as was done by its monarchs during the ages of the conquest—' offer to them' say they, to their generals in chief, to their captain generals ' offer them the constitution, and keep them in suspense by stating that it is beyond your power to acknowledge the Independence: the king will say as much: and if the Americans are so foolish as to appeal to us, we will tell them that it is likewise beyond our faculty to satisfy them, it being opposed to the interest of the Spanish territory.' Experience has taught us to be cautious, and to avoid falling into their snares. The call to arms by the Liberator-president, is entirely consistent with the order of the times, circumstances and prudence; and since we must at all events resort again to war, at the expiration of the armistice, general La Torre need not be alarmed because hostilities commence one month sooner.

"It is not the inconsiderate proceeding of general Bolivar, which provokes and unjustly attracts the evils of the war upon a country, whose desolation is the master piece of Spanish ferocity; nay, it is the fickleness, the infatuation, the delirium of the Cortes, which make them overlook their own interests. Had they sincerely wished for a peace, would not they have authorized the late commissioners Sartorio and Espelius to effect it by the acknowledgment of the independence? Against whom, therefore, will the enlightened world pronounce its judgment, but against the authors and supporters of the calamities which are so impudently attributed to the republican government? If the disinterestedness and generosity boasted of by general La Torre are referred to former periods, it is a spring which excites laughter: if he alludes to modern times, all the bombastic generosity of Spain is reduced to offers of forgiveness and a constitution, which is not fit, even for the government of the Peninsula, replete as it is with capital errors and abuses, which are already felt by the wise men of all countries. The patience and good faith of the Americans have been brought to the severest test; and will not general La Torre understand that his professions of Spanish disinterestedness and generosity sound in our ears as vain and insignificant blasts, whereby he strives to impose upon the poor credulous and ignorant community?

"The causes which have led to the breaking off of the armistice on the part of the Liberator-president are clear and positive. Ay, if as our enemy asserts, the honor of the inhabitants of Caracas is therein compromized, these latter must congratulate themselves on the sublime covenant which took place on the 19th April 1810: yes Caraquenians, your city was the cradle of Venezuelian freedom. It is nearly eight years since your sacred soil was profaned by the voracious people of the Peninsula, who have tyranized over you. How long will you brook their ignominious yoke? Will you not at last make an effort to overthrow them?"

In the paper of the 21st of April the demise of the vice-president of Columbia, Don Juan German Roscio, is recorded to have taken place on the 9th March, in the city of Rosario de Cucuta; and the keenest regret is expressed for the loss of "an illustrious sage, an honest magistrate an eminent patriot and a virtuous citizen."

The Eliza, Turner, 10 days from Kingston, Jamaica, arrived yesterday. On Thursday evening the Eliza was chased, off the east end of this island, by two top-sail schooners, supposed to be privateers, but escaped from them by superior sailing. The Eliza touched at Coro, but brings no news.

The papers brought by the Eliza, are to the 21st May, and bring down the European dates only to the 30th of March, consequently they are not so late by eleven days as the intelligence published in our last.

General Morillo arrived in London on the 11th March, from thence he went to Paris, and after a short stay there, he was to proceed direct to Spain.

A severe hurricane was experienced at the Cape of Good Hope on the 4th January, which did a great deal of injury among the shipping in Table Bay.

Jamaica, May 16.—The steam-boat Ceres, Lee, under French colours, put into Port Royal yesterday. The master reports, that she was from Guadaloupe to Port of Spain, Trinidad, in ballast, but after being at sea a few days, was compelled, from a strong lee current to bear away for the first port she could make, and after a severe trial against wind and tide, made Maracaybo, where she procured some supplies, and proceeded with the intention of making Trinidad, but after persevering for several days, she was compelled to bear away for Port Royal. She is ten days from Maracaybo.

The brigantine Maria, Cohen, with a full cargo of horses, mules, and horned cattle, was taken possession of on the 30th ult. in the port of Portet, on the Indian Coast, by a sloop under the Independent flag, which carried her into Rio de la Hacha, where 25 head of stock were landed, and the Maria ordered for Santa Martha with the rest of her cargo. The crew of the sloop behaved in the most brutal manner to the supercargo, Mr Darby; took all his clothes, and plundered the vessel of all her return cargo, spare sails, and every thing else they could lay their hands on. Two of the Maria's men arrived in the sloop Patty.

We think it very likely that two circumstances will result from the present continental war, if prolonged to any considerable time; one is, the expulsion or decapitation of Ferdinand of Spain; the other, a military rising in France. Every letter from the French capital speaks of the dissatisfaction of the soldiery, and their readiness to take advantage of every occurrence to shake off the Bourbon yoke. As to the Spanish monarch, his repeated violation of his oaths, his numerous plots against the Constitution he has sworn to maintain, and the strong and well-grounded suspicion that he is in close, but secret connection with Austria and her colleagues in their attack on Naples, will, we fancy, soon conduct him to a prison or a scaffold.—(*Bermingham Mercury.*)

Deaths.

On the evening of Monday last, in the 45th year of his age, Lieutenant J. Scates, formerly of the 7th W. I. R. and some time ago commanding officer of the Apostles Battery, Jamaica, which situation he lately resigned, and came to this island for the benefit of his health. His remains were intered at his seat, in the country attended by his friends and acquaintances.

On Thursday morning, Captain Krapf, of the battalion Jagers. His remains were attended to the grave with military honors, and deposited in the Roman Catholic burying ground in Otrabanda.

MANIFESTO

Of Field Marshall Don Miguel La Torre, on the causes which led to the breaking of the Armistice, and to the renewal of the war in Venezuela.

(*Continued from our last.*)

"Republic of Columbia. Simon Bolivar, Liberator and president of the Republic, general in chief of the army, &c. &c. &c.

"General head quarters, San Josef de Cucuta, 19th Feb. 1821.—11th.

"*Most Excellent Sir*—The revolution of the governor, garrison, cabildo, and people of Maracaybo, in order to rescue themselves from the Spanish sway, has suscitated between our respective governments a question, apparently difficult and dangerous, but which will be easily solved, if decided by right and justice. I will begin by candidly averring that I have disapproved the marching of commandant Heras into that city, who will be brought to trial for having exceeded his faculties, *without awaiting the resolution of his commander in chief, to take under the protection of the arms of the republic*, a territory which belonged to Spain at the period of the cessation of hostilities.

"The protests and reasons promulgated in the act signed at Maracaybo, on the 28th January, whereupon this city had built its resolution, free my government of all charges respecting the spontaneous performance of the act, and sweep away the very shadows of ill faith or infraction of the armistice on our part. The government of Columbia could not, ought not to countenance the dispositions of that people against their rulers; it could not, ought not to interfere in their complaints, nor decide on the justice thereof; and could not, nor was it possessed of faculty to prevent the effects of their resentment, or to check and quell the same.—Thus, I believe, no just claim can be produced respecting the act of the commotion itself; and that the only apparent motive of a violation exists in the unpremeditated step of commandant Heras. I will, therefore, confine myself to this only, explaining to Y. E. the principles which justify and place my government under the necessity of backing it; premising, however, and requesting Y. E. to observe that justice and right being the basis on which the decision hereof is to be erected, my communication is limited only to prove this foundation, without deciding any thing, until we have mutually explained and understood each other.

"Y. E. is aware, that between two nations at war, the common right of mankind is practised where no compact or private treaties exist, but when these are established, it is their literal sense which is observed, and every thing is taken for granted which is not therein prohibited; this principle is most strictly applicable when the war does not exist between constituted nations, but merely between people who have withdrawn themselves from their ancient associations in order to make new ones.—Y. E. is likewise aware, that between Spain and Columbia no other treaties have been entered into, but those of the armistice, and the regulation of the war, and these are the standard to which we must refer ourselves, since, during the long continuance of the contest, neither of the two people have thought themselves bound by any right. The convention of Truxillo contains no clause whatever, whereby we are deprived of the right of protecting him or them who come to shelter themselves under the government of Columbia. On the contrary, our negotiators have supported the principle against the Spanish ones, whereon we have preserved to ourselves the faculty of receiving and protecting all those who embrace our cause; hence, no mention is made in the armistice, as required by H. E. the count of Carthagena, respecting the sending back of deserters or disaffected individuals; the armistice in fact prohibits nothing more than the overstepping of our territories, and hostilities.

"This principle being established, it remains to be determined, whether or not the occupation of Maracaybo by a column of Columbians, is an invasion of the Spanish territory. To this effect, we must first agree, that our actual state of warfare is not at all altered by the armistice; that a state of peace, differs considerably from that of a suspension of hostilities, which in this latter case, lose but temporarily a part of their horrors; and lastly, that the treaty of armistice by no means guarantees the integrity of our respective territories: a most peculiar circumstance, which generally distinguishes and characterizes treaties of peace.

"The act which I have the honor to enclose to Y. E. is a copy of a document the most irrefragable, spontaneous, formal and solemn, whereby the will of a people may be expressed. The inhabitants of Maracaybo have therein, on the 28th January last, proclaimed their absolute freedom and independence of the Spanish government; and neither Columbia, nor the other sections of America, who fight against Spain, have a better right or foundation than they for having wielded arms, and for enforcing withal their acknowledgment as a nation. If Columbia and the other sections of America at war, are separate people, and are not to be looked upon as a part of the Spanish monarchy, because the possessive rights of Spain in America are not but those of force and of conquest, which therefore cease to have any effect as soon as the possession itself ceases to exist. Maracaybo placed in the same situation, ceased, since the 28th January to be a Spanish dominion, and the arms of Columbia, in occupying it, have occupied a country beyond the Spanish laws; which was no more a part of the nation to which Y. E. belongs, and which was at liberty to elect its own form of government, or to incorporate itself to any nation as might best suit its interest. The right of mankind, authorized Columbia to admit that people and to incorporate it, or at least, to establish connexions with it of what nature soever these might be. Spain itself has consecrated this right by a positive act, which took place not long ago, and still more scandalous by its means and circumstances. I allude to the occupation of Monte Video and the oriental part of the River Plate by the arms of the king of Brasil. Brasil, not being at war, but in peace and amity with Spain, acknowledging and having guaranteed the integrity of the Spanish monarchy, invaded and took possession of that portion of the River Plate, retained it in spite of the remonstances of Spain, which, however, did not think her treaties violated nor the harmony existing between the two nations interrupted. Brasil supported the justice of her measures, on no other grounds but these, that the territory taken possession of, was separated from Spain and altogether a different people. I must repeat and re expose to Y. E. the vast difference there is between two friendly powers, and two unfriendly ones, who fight obstinately without bending themselves to any of the bonds which have preceded the contest, and looking upon these as null and void; and the vast difference there is between occupying a country by the will, and express and strong invitation of its inhabitants, as has been the case with Columbia in this question, and occupying one by force and against the will and resistance of the possessors, and against the rights of two friendly nations, as were Buenos Ayres and Spain in the case of Brasil. And if the latter has not thereby violated her solemn treaties of peace and guarantee with Spain, nor given rise to a war, how will it be said that the armistice of Truxillo is infringed by an act infinitely less serious? The conduct of nations among themselves, is what constitutes the right of mankind, that of Brasil and Spain, who limited their remonstrances to negociations, and not to hostilities is a standard whereby ours is to be judged and decided by reason and right, not by arms.

"But if none of these considerations are sufficient to convince Y. E of the legitimacy of my right to protect Maracaybo, I will adopt a means which in other cases has met with general applause. Let us appoint umpires, and abide by their decision. On my part I will fulfill my pledge at Santa Ana: I appeal to brigadier Correa.

"But preparatory to all this, I must ask you in a positive and clear manner, 1st, If in case of a refusal on our part to restore Maracaybo to you, will a rupture of the armistice take place, previous to the expiration of the period agreed upon? 2d. If 40 days notice will be given, or if hostilities will forthwith commence without any notice being given? 3d. If the 40 days shall be reckoned from the day when the notice is given, or that when it is received? 4d. If to all the commandants of the various bodies or divisions, the same notice ought to be given, as to the general in chief.

"My conduct will be directed by yours, as well in Venezuela as in Cundinamarca and Quito.

"God preserve Y. E. many years.

"BOLIVAR.

"To his excellency Don Miguel de la Torre, general in chief of the Expeditionary Army of the Main."

(Here follows another private note of the same date, from Bolivar to La Torre.)

"*My esteemed friend*—If, on the one hand, the possession of the city of Maracaybo has been a desirable object to us, on the other it is now become a matter of sorrow, for the conjuncture wherein it has placed us both. You will doubtlessly do me the justice to believe that I have had no share in the transformation of that goodly city. No, never would I willingly have engaged myself in a cause which, viewed on all sides, is perilous. How could I force a respectable friend like yourself, to take measures which are alien to your sentiments? and how abandon a people already taken under the protection of our arms and shielded by the fundamental laws of Columbia? as for me, either the one or the other were a matter of supreme regret, without adding the most cruel of all, the suspicion of our good faith.

"Question not, my friend, that if in the armistice we had expressly plighted ourselves to restore deserters, or at least, not to countenance insurrection, why then I would most religiously have adhered thereto; but in the present instance, it is highly doubtful whether the government of Columbia be bound to restore Maracaybo, and none but very impartial arbiters could with any justice resolve the question. Know, that without cause, a universal disgust has hitherto prevailed in consequence of the armistice. How much more would this disgust unfold itself, were we to relinquish Maracaybo? You must be aware that all our troops are undergoing horrid privations, which by inaction become still more insufferable; and this is the reason that not a single body of troops exist, which does not repine at the suspension of hostilities, whereby their sufferings are increased.

"Believe me, I am most truly inclined to peace, and it is therefore that I have proposed as the only means of prolonging our friendly relations, that the terms be granted which we demand, and an equal diminution of troops take place by both parties. In the new armistice we will be able to settle all possible contingencies, and a committee may be appointed, whereof brigadier Correa will be president, in order to quiet all the difficoltties which may arise, and from whose decision neither party can appeal

"It is truly to be lamented, that while good faith is conspicuous on both sides, disagreeable occurrences take place, which may force us to take up arms again.

"If you will but approach the frontier, we may arrange among ourselves the whole matter at Carache, and renew the scene of Santa Ana.

"Gen. Urdaneta informs me, that he has acquainted you with the events relative to Maracaybo; but I know not in what terms he did it, not being in possession of the copy of his communications. I question by no means that he has treated the case with peculiar interest, having all his kindred and friends residing there.—I will, therefore, not comment at all on his despatches to you, until I have seen the same.

"I hope you will give me a perspicuous answer to the questions contained in my official note, as a matter of high moment to both governments; and I am guided by my feelings to add, that whatever motives there may be to excite a rupture between us, the more circumspect we ought to be in the fulfilment of the treaties, and of the right of mankind, being, as we are, the center of an immense sphere of operations in the new world; being, as we are, the object of the consideration of superior minds, and owing to ourselves honor and integrity.

"Even allowing for a minute that adventitious infractions and errors, have been committed on either side, we ought not, cannot reclaim these by incurring new errors and new infractions, and this being my sentiment, I hasten to communicate it to you, that you may not misconstrue the same, and that you may ever hereafter judge me accordingly.

"BOLIVAR."

WAARSCHUWING.

ALZOO de Heer J. W. H. Justin by Z. E. den Schoutbynacht Gouverneur krachtens Publicatie van den 4den Mei ll. benoemd tot Commissaris over de wegen zich strekkende van de plantagie Pianters Rust aan de Rode Weg tot de plantagie Gaavel, den Raad Fiscaal verzocht heeft order te stellen dat voortaan ieder huisbewoner zorg drage voor het schoon houden der straat of weg voor deszelfs huis lopende en spetiaal dat de steenen der trankeeren naar buiten afvallende dadelyk worden geamoveerd en binnen de zelve gebragt. Zoo is het dat de Raad Fiscaal hieraan voldoende elk en een ieder die zulks aangaat serieuslyk aanmaant en des noods gelast tot het behoorlyk schoonhouden van de straat voor zyn deur en den weg voor zyne behuizing en om zorg te dragen dat alle steenen uit de Trankeerende vallende of op de weg voor zyne woning gevonden wordende, dadelyk worden weggeruimd: ten einde de passagie niet belemmerd worde; alles op zoodanige boeten als by de wet bepaald zyn.

Fiscaleat den 24sten Mei 1821.

De Raad Fiscaal dezer en onderhoorige Eilanden.

I. J. ELSEVIER.

Den 23sten Mei 1821.

ALLE de genen die zich vervoegd hebben voor de Commissie ter beoordeeling over de redenen tot vrystelling van persoonlyken dienst onder de gewapende burgermagt alhier, en wier namen gesteld zyn op de annexe lyst, worden by deze aangezegd om zich op den 4den der aanstaande maand Juny, van 'smorgens elf tot snamiddags te twee ure, ter Fiscalaat te begeven, ten einde aldaar nogmaals door den Heer J. C. Schuler, Stads Chirurgyn, en den Heer J. Groesbeek, Chirurgyn Majoor by het Garnizoen alhier te worden geexamineerd, waarna de genoemde Heeren Chirurgyns aan elk der genen dewelke tot den wapendienst zullen worden afgekeurd een certificaat zal ter hand stellen, om by het laatst genoemde lid der voormelde Commissie te worden ingeleverd, in welk geval alleen de vrystelling zal geschieden.

De Commissie voormeld,

I. J. ELSEVIER,
Raad Fiscaal,
G. STRIDDELS,
Majoor.
W. PRINCE,
Sec. van den Raad van Policie.

Den 4den Mei 1821.

DAAR de ondergeteekende voornemens is binnen den loop van twee maanden precies dit eiland te verlaten, roept by alle die genen op, die iets van hem te pretenderen hebben, om hunne reekeningen inteleveren binnen deze maand ten einde om te liquideren en betaling te ontvangen; zullende na deze tyd en volstrek na zyn vertrek geene reekening meer valideeren, als zulke die door hem mogte geteekend en geapprobeert zyn. Verzoekt tevens voor de laatste keer, alle die genen, die aan verschuldigt zyn binnen vier weeken te komen voldoen, om niet in de onaangenaame noodzakelykheid te komen na dezen tyd deze reekeningen aan zyn Procureur ter incasseering te moeten overgeven, en den weg van regtens daartoe te gebruiken.

Idem presenteert te koop zyn Yzer Winkel met alle zyn toebehooren, bestaande in alle soorten van Scheeps en Huismaterialen, volgens daarvan gemaakte inventaris op zeer favorablen condities, en zeer goed koop. Verder een zoo goed als nieuw beste Forte Piano, te bezien by den ondergeteekende.

J. H. SUTERMEISTER.
